

Tillid til disse Obligationer, saaledes at de kan afsættes til en passende Kurs, og man har derfor meget nøje overvejet, hvorledes Institutionens Kreditorer bedst kunde sikres.

Der haves efter Planen for det første Sikkerhed i det pantsatte Skib og i Debitorernes Hæftelse, og man har, som det fremgaar af det vedlagte Forslag til Vedtægter og Laanevilkaar, bestræbt sig for at gøre denne Sikkerhed saa omfattende som muligt ved at opstille saadanne Regler, at der gennem Assurancen i videst mulige Omfang vil kunne erholdes Dækning for Laanet, selv om det pantsatte Skib skulde gaa til Grunde, kondemneres, paadrage sig Søpantekrav o. lign.

Efter den Udvikling, Søforsikringen har gennemgaaet, hvorefter der foruden Kaskoforsikring mod de almindelige Søfarer gennem Interessecforsikring og den saakaldte „Klubforsikring“ kan tegnes Forsikring mod saa godt som alle Risici, vil man kunne sikre sig mod de fleste Farer, for hvilke Pantesikkerheden er udsat, og ved at skaffe sig et selvstændigt Krav mod Forsikringselskabet vil man kunne gøre sig uafhængig af Debtors Forhold.

For at skabe yderligere Sikkerhed for Kasseobligationsejerne er der tilvebragt den tidligere omtalte Garantikapital paa 1 Mill. Kr., — hvoraf 20 pCt. skal indbetales, medens Garanterne giver Forskrivninger for Resten.

Da Institutionen til at begynde med imidlertid vil være Offentligheden ganske ukendt, kan man til Trods for, at Kasseobligationerne herefter skulde være fuldt sikret, ikke vente at kunne afsætte dem paa Basis af en passende Kurs og en rimelig Rentefod, medmindre der opnaas fuld Statsgaranti for Kasseobligationerne, og da den private Garantikapital skal dække Institutionens Forpligtelser forud for Statsgarantien, formener Komitéen, at det er usandsynligt, at Statsgarantien nogensinde vil blive effektiv, hvorfor man saa meget mere trygt tør foretage denne Henvendelse til den høje Regering.

Under Henviisning til ovenstaaende tillader Komitéen sig at andrage om, at Staten vederlagsfrit garanterer Institutionens Kasseobligationer for et Beløb af 20 Mill. Kr.

Foruden den ovennævnte økonomiske Støtte tillader Komitéen sig ydermere at andrage om, at der maa blive givet Institutionen lignende Begunstigelser som de, der er ydet Kreditforeninger og Laanekasser for Grundejere, bl. a. ved Lov af 30. Juni 1850, nemlig:

- 1) at Kasseobligationerne kan udstedes paa ustemplet Papir og lyde enten paa Navn eller paa Ihændeoveren, samt at de kan overdrages og transporteres uden Brug af Stempel.
- 2) at Institutionen retsgyldig kan forene sig med dens Debitorer om, at disse i de til samme udstedte Panteobligationer indrømmer Institutionen Ret til, naar de ikke opfylder deres kontraktmæssige Forpligtelser, at gøre Udlæg i det til Pant stillede Skib med Tilbehør, og derefter lade samme bortsælge ved offentlig Auktion eller i fornødent Fald udlægge Institutionen til Ejendom alt uden forudgaaende Forligsmægling, Rettergang eller Dom, samt at den herefter berammede Auktion ikke skal kunne standses eller underkendes ved nogen Paaankning til højere Ret, naar Auktionen afholdes efter Lovgivningens Regler.
- 3) at det tillades Bestyrere af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler at anbringe disse Midler i de af Institutionen udstedte Kasseobligationer.

Til Slut skal Komitéen tillade sig at anføre, at Tanken om at danne en Skibshypothek-Institution flere Gange har været fremme. Et Forslag om Lov om Stiftelse af en Kreditforening for danske Skibe blev fremsat af daværende Handelsminister Muus i Landstinget den 13. November 1912, men blev ikke gennemført, skønt Forslaget blev meget gunstigt modtaget.

Saa vel i Norge som i Holland findes Skibshypothek-Institutioner, og lignende Institutioner er under Dannelse i Sverrig og Italien.

København, den 30. Januar 1929.

Chr. Andresen.

O. J. Eskildsen.

Johan Hansen.

Georg A. Christensen.

Emil Stakemann.